

4. Voidaanko 24.3.2001 annetussa Italian laissa nro 89 säädetyillä oikeussuojakeinoilla perustella se, että Brysselin yleissopimuksen 21 artiklaa sovelletaan siinäkin tapauksessa, että asianosainen kokee etujensa vaarantuvan italialaisessa tuomioistuimessa käytävän oikeudenkäynnin kohtuuttoman keston takia ja että tämän takia (ks. edellä esitetty kolmas kysymys) ei ole tarpeen menetellä Brysselin yleissopimuksen 21 artiklassa määrätyllä tavalla?
5. Millä edellytyksillä muu tuomioistuin kuin se, jossa kanne on ensin nostettu, voi tarvittaessa jättää soveltamatta Brysselin yleissopimuksen 21 artiklaa?
6. Kuinka tuomioistuimen on meneteltävä, jos sen ei kolmannessa kysymyksessä esitetystä tilanteesta ole sovellettava Brysselin yleissopimuksen 21 artiklan määräyksiä?

Jos Brysselin yleissopimuksen 21 artiklaa on kuitenkin sovellettava myös kolmannessa kysymyksessä esitetystä tilanteesta, ei neljanteen, viidenteen ja kuudenteen kysymykseen ole tarpeen vastata.

Tribunal Supremo Sala de lo Contencioso-Administrativo Sección Cuarta 6.2.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Industrias de Deshidratación Agrícola vastaan Administración del Estado

(Asia C-118/02)

(2002/C 144/29)

Tribunal Supremo Sala de lo Contencioso-Administrativo Sección Cuarta on pyytänyt 6.2.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.3.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Industrias de Deshidratación Agrícola vastaan Administración del Estado seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Ovatko EY 249 artiklan toinen kohta, EY 10 artikla, EY 34 artiklan 2 kohta, 21.2.1995 annettu neuvoston asetus N:o 603/95⁽¹⁾ ja 6.4.1995 annettu komission asetus N:o 785/95⁽²⁾ yhteensopivia sellaisen kansallisen lainsäädännön kanssa, jossa kuivattuja tuorerehuja koskevan tuen myöntämisedellytyksenä on rehun toimittaminen jalostusyritykselle kuivausta varten pakkaamattomana (picado) eikä pakattuna?
- 2) Ovatko EY 249 artiklan toinen kohta, EY 10 artikla ja EY 34 artiklan 2 kohdan toinen kohta, 21.2.1995 annettu neuvoston asetus N:o 603/95 ja 6.4.1995 annettu komis-

sion asetus N:o 785/95 yhteensopivia sellaisen kansallisen lainsäädännön kanssa, jossa kuivattuja tuorerehuja koskevan tuen myöntämisedellytyksenä on se, että jalostusyritykseen toimitettavan rehun kosteuspitoisuus on yli 30 prosenttia ja keskimääräinen kosteuspitoisuus silloin, kun se toimitetaan jalostusyritykseen, vähintään 35 prosenttia mitattuna enintään joka kymmenes päivä?

- 3) Ovatko EY 249 artiklan toinen kohta, EY 10 artikla ja EY 34 artiklan 2 kohdan toinen kohta, 21.2.1995 annettu neuvoston asetus N:o 603/95 ja 6.4.1995 annettu komission asetus N:o 785/95 yhteensopivia sellaisen kansallisen lainsäädännön kanssa, jossa kuivattuja tuorerehuja koskevan tuen myöntämisedellytyksenä on se, että ne käsitellään 24 tunnin kuluessa niiden toimittamisesta jalostusyritykseen?
- 4) Ovatko EY 249 artiklan toinen kohta, EY 10 artikla ja EY 34 artiklan 2 kohdan toinen kohta, 21.2.1995 annettu neuvoston asetus N:o 603/95 ja 6.4.1995 annettu komission asetus N:o 785/95 yhteensopivia sellaisen kansallisen lainsäädännön kanssa, jossa kuivattuja tuorerehuja koskevan tuen myöntämisedellytyksenä on se, että rehut ovat peräisin viljelylohkoilta, jotka sijaitsevat korkeintaan 100 kilometrin päässä jalostusyrityksestä, jollei viimeksi mainitussa tapauksessa pidempää välimatkaa voida oikeuttaa erityiskuljetuksen takaamisella?

⁽¹⁾ EYVL L 63, 21.3.1995, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 79, 7.4.1995, s. 5.

Euroopan parlamentin 5.4.2002 Royal & Sun Alliance Insurancea (RSA) vastaan nostama kanne

(Asia C-123/02)

(2002/C 144/30)

Euroopan parlamentti on nostanut 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Royal & Sun Alliance Insurancea (RSA) vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau ja M. Ecker, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan parlamentti vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että RSA:n 9.10.2001 ja 6.11.2001 ilmoittama vahinkojen vakuuttamisen irtisanominen on mitätön

2. velvoittaa RSA:n maksamaan korvausta vahingosta, jonka määrä on 407 812,86 euroa vuoden 2001 osalta ja 94 097,01 euroa vuoden 2002 osalta, Euroopan parlamentille vastaajan laittomasti irtisanoman vakuutusturvan johdosta ylimääräisen vakuutus sopimuksen tekemisestä aiheutuneiden kulujen sekä kaikkien liitännäisten kulujen korvaamiseksi laillisine korkoineen ottaen huomioon, että vuoden 2002 aikana tapahtuvien vahinkotahtumien korvausta tullaan vaatimaan RSA:lta laittomasti irtisanottujen vakuutus sopimusten perusteella
3. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne on nostettu yhteisöjen tuomioistuimessa sellaisessa vakuutus sopimuksessa olevan välityslausekkeen perusteella, joka koskee Euroopan parlamentin kiinteää ja irtainta omaisuutta Luxemburgissa, Strasburgissa, Brysselissä ja erinäisissä muissa kaupungeissa (joissa Euroopan parlamentilla on tiedo-
tustoimistoja).

Asianosaisten riita koskee sellaisen vakuutusturvan irtisanomisen pätevyyttä, joka kohdistui ensin ammatillisiin konflikteihin – attentaatteihin liittyviin riskeihin ja sittemmin kaikkiin vahinkoihin (tulipalo ja liitännäiset riskit).

Euroopan parlamentti väittää, että sopimuksen erityiset sopimusehdot korvaavat yleiset sopimusehdot, joihin vastaaja vetoaa. Euroopan parlamentti väittää lisäksi, että perusvahinkoja koskevaa vakuutusturvaa ei voida irtisanoa Ranskassa sijaitsevien rakennusten osalta alle kuuden kuukauden irtisanomisajalla yleisten sopimusehtojen 42 artiklan nojalla. Koska Ranskan lainsäädännön mukaan perusriskejä ja ammatillisiin konflikteihin – attentaatteihin liittyviä riskejä koskeva vakuutusturva on jakamaton, Ranskassa sijaitsevaa omaisuutta koskevaa vakuutusta ei voida irtisanoa alle kuuden kuukauden irtisanomisajalla kyseisen säännöksen nojalla. Euroopan parlamentti väittää myös, että koska Luxemburgin lainsäädännössä, jossa kielletään kaikki sellaiset irtisanomiset, joista ei ole nimenomaisesti säädetty, ei säädetä seitsemän päivän irtisanomisajasta, kyseinen irtisanomisaika on laitton Luxemburgissa sijaitsevien rakennusten osalta. Euroopan parlamentin mukaan siltä osin kuin yleisten sopimusehtojen mukaan voidaan vedota sellaisen riskin suurenemiseen, joka ei johdu vakuutuksen ottajasta, näissä sopimusehdoissa viitattavat irtisanomiset on toteutettu myöhässä, koska niiden osalta ei noudatettu kuukauden määräaika, joka alkaa siitä, kun seikasta, joka aiheuttaa riskin suurenemisen, saadaan tieto.

Vakuutus sopimuksen toteuttamatta jättämisestä johtuva sopimusperusteinen vastuu perustuu jäsenvaltioissa sovellettavaan vakuutettua omaisuutta koskevaan lainsäädäntöön.

Euroopan parlamentin 5.4.2002 AIG Europea (AIG) vastaan nostama kanne

(Asia C-124/02)

(2002/C 144/31)

Euroopan parlamentti on nostanut 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen AIG Europea (AIG) vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau ja M. Ecker, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan parlamentti vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että AIG:n 8.10.2001 ja 5.11.2001 ilmoittama vahinkojen vakuuttamisen irtisanominen on mitätön
2. velvoittaa AIG:n maksamaan korvausta vahingosta, jonka määrä on 181 852,93 euroa vuoden 2001 osalta ja 44 556,84 euroa vuoden 2002 osalta, Euroopan parlamentille vastaajan laittomasti irtisanoman vakuutusturvan johdosta ylimääräisen vakuutus sopimuksen tekemisestä aiheutuneiden kulujen sekä kaikkien liitännäisten kulujen korvaamiseksi laillisine korkoineen ottaen huomioon, että vuoden 2002 aikana tapahtuvien vahinkotahtumien korvausta tullaan vaatimaan AIG:lta laittomasti irtisanottujen vakuutus sopimusten perusteella
3. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin asiassa C-123/01.

Euroopan parlamentin 5.4.2002 HDI Internationalia (HDI) vastaan nostama kanne

(Asia C-125/02)

(2002/C 144/32)

Euroopan parlamentti on nostanut 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen HDI Internationalia (HDI) vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau ja M. Ecker, prosessiosoite Luxemburgissa.